

omroepvereniging vara

Mevrouw J. Augustin-Bas
Jacq. Veltmanstraat 30"
AMSTERDAM.

Radiodienst
Heuvellaan 33
Hilversum
Postbus 175
Postgiro 500.000
Telefoon (02150) 48741

Datum: 14 nov. 1974
Afdeling: inf. progr.'s
Toestel: 235
Ref.: HH
Onderwerp: brief 8/11

Geachte mevrouw Augustin,

hierbij zenden wij u de teksten van bijdragen in ons programma "Dingen van de Dag", die betrekking hebben op de omstandigheden van uw zoon.

Wij beschikken nooit over manuscripten van het gesprokene in onze rubriek, maar hebben voor u een uitzondering gemaakt en de teksten alsnog vervaardigd. Toch moeten wij u berichten dat ons de tijd en de middelen ontbreken om dit te blijven doen, althans regelmatig. Mocht u van een specifiek onderdeel een tekst wensen, dan kan dat wel. We bedoelen maar te zeggen dat het erg moeilijk voor ons is, om van elk stuk over Ronald een tekst te maken.

U kunt desnoods aankloppen bij het bureau reporter-service in Haarlem, 023 - 287956, waar men tegen betaling teksten levert.

Wij hopen dat u begrip hebt voor onze problemen, en wij wensen u veel sterkte met de uwe.

Met vriendelijke groeten

mw. H. Hes
Informatieve programma's.

Dingen van de Dag
maandag 21 oktober 1974, 08.11 uur
presentatie: Toni Effenberger

De 24-jarige Amsterdammer Ronald Augustin zit al een jaar lang in een Duitse gevangenis in voorarrest omdat hij ervan wordt verdacht lid te zijn van de Baader-Meinhofgroep. Hij zat aanvankelijk opgesloten in een dodencel, dat is een cel waar geen licht en geluid van de buitenwereld in doordringt. Uit protest ging hij vier weken geleden in hongerstaking. Vorige week werd hij op hardhandige wijze kunstmatig gevoed. Er kwam lucht in zijn bloedbaan en Ronald verkeerde 5 minuten in stervensgevaar en bleef daarna een half uur volledig verlamd. Om hem toch te dwingen zijn hongerstaking op te geven kreeg hij voor straf geen water meer. De closetpot werd uit zijn cel gehaald om te voorkomen dat hij hieruit zou gaan drinken. Zes dagen zonder water voor een mens betekent dat hij nier- en bloedvergiftiging krijgt. Z'n medegevangenen weigerden daarna ook water, uit solidariteit. Sinds vrijdag krijgt Ronald weer te drinken. We hebben nu aan de telefoon de moeder van Ronald, mevrouw Augustin. Mevrouw Augustin gaat straks, om half twaalf, praten met minister Van der Stoep van buitenlandse zaken. Goedemorgen mevrouw Augustin, wat gaat u straks vragen aan de minister?

mevrouw Augustin:

Nou, dat hangt er dus helemaal vanaf hoe wij daar ontvangen worden en of er vragen gesteld kunnen worden. Maar ik ben zeker van plan om te proberen foute informatie uit Duitsland te weerleggen.

Effenberger: Heeft hij foute informatie, denkt u?

mevr. Augustin: Dat heeft hij zeer zeker. Als hij ontkent dat er isolatiecellen zijn en dat het helemaal niet waar is wat wij als actiegroepen naar voren brengen, dan moet deze man beter geïnformeerd worden.

Effenberger: Wanneer hebt u Ronald voor het laatst gezien?

mevr. Augustin: 25 september.

Effenberger: En hoe was toen zijn toestand?

mevr. Augustin: Nou, toen was hij 14 dagen in hongerstaking en toen had hij natuurlijk ingevallen wangen.

Effenberger: Als nou minister Van der Stoep toch zegt iets te kunnen gaan doen, denkt u dan dat het invloed heeft in Duitsland?

mevr. Augustin: Als hij wèrkelijk iets zou doen wel, want daar hebben die Duitsers werkelijk de doodsangst voor dat er officieel vanuit Nederland iets gebeuren zou.

Effenberger: mevrouw Augustin, ik wens u veel succes met het gesprek. Goedemorgen.

We hebben nu ook aan de lijn onze man in Duitsland, Johan van Minnen, goede morgen Johan. Je hebt zojuist mevrouw Augustin gehoord en ze zegt dus dat minister Van der Stoel slecht is geïnformeerd.

Van Minnen: Ja, ze zegt ook, en daar heeft ze om te beginnen volkomen gelijk in, dat de Duitsers als de dood zijn voor regeringskritiek. Dat is zo. Juist in tegenstelling tot alles wat actiegroepen doen. De enige mogelijkheid om iets voor die jongen te bereiken, is inderdaad via officiële regeringskanalen en daar kan minister Van der Stoel om te beginnen al eens gewoon gaan informeren, zoals ook in landen die verder weg liggen vaak naar de toestand in de gevangenissen wordt geïnformeerd. En die toestand in de gevangenis, nou daarover is de minister naar men moet vrezen op dit ogenblik verkeerd ingelicht. Hij krijgt het natuurlijk van de autoriteiten. Hier op de ambassade ligt een vriendelijk dossier over Ronald Augustin en de minister zou zijn oor maar eens te luisteren moeten leggen bij voorbeeld bij Amnesty International, want die moeten zich nu zelfs al met de bondsrepubliek bezighouden en de minister zou nog beter ook eens even kunnen vragen bij de verdedigers, dat zijn officiële advocaten, en die advocaten zijn nu bijvoorbeeld in verweer gekomen ook al tegen de gevangenisartsen, want de wijze waarop die eh..dat gedwongen voeden wordt toegepast, dat is inderdaad verschrikkelijk, dat gaat met een grote slang en het is - dat moeten we even niet vergeten - niet alleen Ronald Augustin in Hannover, het is de hele Baader-Meinhofgroep en daarbij gaat het natuurlijk niet om schuld of onschuld, het gaat eenvoudig om de behandeling in de gevangenis. Andreas Baader, Ulrike Meinhof, Gudrun Enslin, Holger Meins, Jean-Carl Rasp en noem maar op, dat zijn allemaal mensen die op dit ogenblik nog in voor-arrest zitten, niet veroordeeld zijn, soms al jaren in voor-arrest, ze werden al gefolterd door het absolute isolement, ze worden nu dubbel gefolterd door de gedwongen voeding en het is een schandaal dat in de Duitse kranten het nauwelijks één kolommetje haalt.

Effenberger: Waar heb jij je informatie dan vandaan?

Van Minnen: Omdat ik me nogal met die zaak bezighoud en dus wèl met die advocaten contact heb en wèl met Amnesty International, en er zijn dus hier wel aktiegroepen aan de gang, vergis je niet hoor. Er wordt natuurlijk wel tegen geprotesteerd, er is een, maar veel te geringe, mate van solidariteit. Waar het nu in dit concrete geval, Ronald Augustin, natuurlijk om gaat, is iets te bereiken via de officiële kanalen misschien zou de minister eens zijn Duitse collega erop kunnen wijzen dat in omgekeerde zin de Duitse bondsregering steeds vraagt naar de behandeling van de 3 in Breda, dat er nu weer net een handtekeningenactie is ingeleverd bij de Nederlandse ambassadeur in Bonn ~~w~~waarin werkelijk staat dat er een einde moet komen aan de foltering van de arme stakkers van Breda, misschien zouden we ze eens tegen Ronald Augustin kunnen uitwisselen.

Effenberger:

Alleen het feit dat ze dus niet te vergelijken zijn eigenlijk hè?

Van Minnen:

Precies.

Dingen van de Dag

maandag 21 oktober 1974, 13.11 uur

presentatie: Kees Slager

verslaggever: Frits Bom

Slager:

In een Duitse gevangenis zit de Nederlander Ronald Augustin nu al weer wekenlang in hongerstaking. Ronald Augustin, die ervan verdacht wordt dat hij lid is van de Baader-Meinhofgroep, is in hongerstaking gegaan wegens de volgens hem meer dan barbaarse behandeling die hij in de Duitse gevangenis moet ondergaan. Zo is hij een jaarlang opgesloten geweest in een dodencel en toen hij in hongerstaking ging, kreeg hij voor straf ook geen water meer te drinken. Z'n moeder is vanmorgen naar minister Van der Stoel van buitenlandse zaken gegaan om hem te vragen krachtig tegen deze behandeling te protesteren bij de Duitse regering. Frits Bom probeerde erbij te zijn in Den Haag.

Bom:

Ja, ik maak hier een volslagen idiote situatie mee bij het gebouw van buitenlandse zaken in Den Haag. Toen het gesprek om half twaalf begon tussen minister Van der Stoel en mevrouw Augustin en haar advocaat Bakker Schut ben ik hier de straat opgestuurd, de regen in. Ik mocht zelfs niet bij de portier wachten in de gang, alsof hier de grootste staatsgeheimen aan de orde zijn. Maar wat aan de krankzinnigheid grenst is dat hier 9 mensen naar toe kwamen, heel rustig, met een klein wit spandoek waarop men de aandacht vroeg voor de martelingen in de Duitse gevangnissen, en dat toen 2 arrestantenwagens kwamen van de Haagse politie, waaruit zo'n 25 agenten stroomden en die meteen de demonstranten maar inrekenden. Er was helemaal niets aan de hand, die paar jongelui gedroegen zich uiterst rustig, schreeuwden niet, maar stelden zich keurig op voor het ministerie van buitenlandse zaken en dan verschijnt er ineens zo'n politiemacht die iedereen oppakt. Een ongelooflijke manoeuvre die iedere justitiële grond van rechtvaardigheid lijkt te missen. De demonstranten hebben zich rustig laten inrekenen en verblijven op dit moment op het bureau van politie in Den Haag. Hieruit blijkt overigens wel hoe verschrikkelijk minister Van der Stoel met het verzoek van mevrouw Augustin in zijn maag zit: ze vraagt gewoon of de minister er iets aan wil doen dat haar zoon niet meer wordt gemarteld. De 24-jarige Ronald Augustin is daarbij nog slechts verdachte en er is nog lang niet bewezen dat hij iets te maken heeft met de Baader-meinhofgroep. Het gesprek tussen mevrouw Augustin en minister Van der Stoel gaat nog steeds door hier, omgeven door een uiterst bizar en merkwaardig politie-optreden. Mocht er in de loop van de uitzending nog iets gebeuren, dan meld ik me wel.

Verderop in de uitzending:

Slager:

En dan gaan we nu weer even terug naar Den Haag want als ik het goed begrepen heb dan is het gesprek tussen mevrouw Augustin en minister Van der Stoel zojuist afgelopen en hebben we Frits Bom nu ~~an~~ de mobilofoon.

Bom:

Het gesprek tussen mevrouw Augustin en minister Van der Stoel is een paar minuten geleden afgelopen. Advocaat Bakker Schut vertelde me zojuist dat minister Van der Stoel niet méér heeft toegezegd dan dat hij zich van alle kanten zal laten informeren over de behandeling en situatie van Ronald Augustin. Opnieuw dus informatie inwinnen. Geen protest van de Nederlandse regering, maar voor de zoveelste keer aan bijvoorbeeld de consul vragen hoe het nu eigenlijk zit met die martelingen van Ronald Augustin in de Duitse gevangenis. Meer heeft het gesprek dus niet opgeleverd. Dat was het vanuit Den Haag.

Dingen van de Dag
zaterdag 2 november, 18.11 uur
presentator: Karel Roskam
verslaggever: Frits Bom

Roskam:

Ronald Augustin is een 24-jarige Nederlander die in de Duitse gevangenis zit omdat hij iets te maken zou hebben met de Baader-Meinhofgroep. Dat hebben we in Dingen van de Dag al eerder gemeld. Bewezen is er nog niks, hij zit nog maar in voor-arrest, al langer dan een jaar. Hij wordt slecht behandeld. Augustin zit volkomen geluiddicht opgesloten, ging in hongerstaking, was er slecht aan toe. En toen hij geen water meer kreeg, vertoonde hij verschijnselen van vergiftiging. De moeder van Ronald Augustin is samen met de advocaat Bakker Schut en de arts Theuns bij minister Van der Stoel geweest, maar de minister blijkt niets te kunnen doen. Frits Bom woonde vanmiddag een persconferentie bij van KADT-Nederland, een organisatie die het opneemt voor het lot van gevangenen. Frits, er doen zich rond de zaak-Augustin allerlei merkwaardige gebeurtenissen voor.

Bom:

Ja, want ofschoon er in de Duitse pers nauwelijks aandacht aan wordt besteed, is de Duitse regering zich rot-geschrokken van de Nederlandse media die weinig van de martelingen in de Duitse gevangenen willen verdoezelen. Temeer daar het niet alleen meer angstaanjagende verhalen zijn, maar langzamerhand komen ook eindelijk de bewijzen. In het geval Augustin is altijd ontkend dat hem water is onthouden. Ik heb hier een stukje op de band staan van de arts Sjef Theuns die het bewijs zwart op wit heeft en dat laat ik even horen.

Theuns:

Dat is nu bewezen. Dat heeft minister Van der Stoel ook geschreven naar de moeder van Ronald Augustin, mevrouw Augustin. Dat is nu bewezen, ja. Ze kennen de termijn hoe lang je dat vol kunt houden, dat je vooral 3 tot 5 x zoveel vocht nodig hebt als in normale omstandigheden, dat als je niets anders hebt, je eigen urine ook goed is om dan te drinken en nu zien we dat de tegenpartij hem niet alleen het water onthoudt maar zelfs de urine weghaalt.

Bom:

Ja, dat was de arts Theuns. Maar wat nog erger is dat is dat de Duitse regering, in ieder geval de Duitse ambassade hier, openlijk pogingen doet de zaak-Augustin recht te breien. Zo is een aantal Nederlanders op persoonlijke titel uitgenodigd de gevangenis eens te onderzoeken, daar- onder ook 2 Nederlandse journalisten en de keus welke mensen dat zijn is van bovenaf bepaald door de Duitse ambassade. Andere journalisten - we hebben het zelf ook geprobeerd - mogen a.s. maandag niet mee. De moeder van Augustin niet, de advocaat Bakker Schut niet, de arts Theuns niet, buitenlandse zaken is er niet in gekend, de Tweede Kamer weet van niks. Dus een commissie door de Duitse overheid naar eigen inzicht samengesteld.

Roskam:

Is er al eens eerder een onderzoek geweest naar de behandeling van mensen in voor-arrest?

Bom:

Ja, dat was een onderzoek van Amnesty International. Dat mislukte "om onduidelijke redenen" zoals dat heet. Verder dan de officiële autoriteiten kwam men niet. En het gekke is dat een Duitse journalist, die deel uitmaakte van de commissie die niks bereikte, nu opnieuw door de Duitse overheid is uitgenodigd deel uit te maken van deze Nederlandse missie.

Roskam:

Werd er vanmiddag ook nog verteld of deze raadselachtige commissie, die de zaak-Augustin gaat onderzoeken, de gevangenis zal worden binnengelaten?

Bom:

Ze mogen erin. Maar nu al is men in de cellen bezig isolerende tussendeuren te verwijderen, een soort herbouw van het verblijf waarin Ronald Augustin zit, en ik zeg het nog maar eens: in voor-arrest, om maar te laten zien dat alles er prachtig is.

Roskam:

Ja, je begrijpt eigenlijk niet dat die 5 Nederlanders erin stappen, in zo'n uitnodiging. Wie zijn het eigenlijk?

Bom:

Dat ze zich op dergelijke gronden laten uitnodigen is natuurlijk ongelooflijk vreemd, zeker als je daarbij bedenkt dat men bijvoorbeeld niet wil praten met de mensen van het KADT, niet wil praten met de arts Theuns of met Bakker Schut. Men wil alleen met mevrouw Augustin praten, maar dan als er niemand bij is, dat werd me vanmiddag zo voorgesteld.

Roskam:

En wie zitten erin?

Bom:

Dat is een Nederlandse longarts, een advocaat, een hoogleraar, een journalist van de Tijd en een journalist van de NRC. Aanstaaende maandag worden ze eerst toegesproken door de minister van justitie, Schäfer, en dat allemaal terwijl ons ministerie van buitenlandse zaken van niks weet, en niemand eigenlijk iets. Wat hebben de Duitsers dan te verbergen, denk je.

Dingen van de Dag
zaterdag 9 november 1974, 18.11 uur
presentator: Karel Roskam
verslaggever: Joop Daalmeijer

Roskam:

De Nederlander Ronald Augustin zit nu al een jaar lang in de Westduitse gevangenis. Hij wordt ervan verdacht lid te zijn van de anarchistische Baader-Meinhofgroep. In die functie zou hij een wapen over de grens hebben gesmokkeld. Augustin is in hongerstaking gegaan. De Duitse artsen hebben geprobeerd hem daar onder dwang vanaf te brengen. Na allerlei protesten en een behandeling in een ziekenhuis is Augustin toch doorgegaan. Alleen instanties hebben geprobeerd de Duitse justitie te bewegen z'n toestand te verbeteren, allemaal particuliere instanties. Een gesprek van de moeder van Ronald Augustin met minister Van der Stoep heeft nog niks opgeleverd. Een groep Nederlanders, artsen en juristen, is de afgelopen week bij Augustin op bezoek geweest. De groep kreeg bij voorbaat kritiek vanwege de willekeurige samenstelling. Vanmiddag gaven de deelnemers aan deze Augustin-excursie een persconferentie en daarin werd o.m. gezegd dat zo spoedig mogelijk een officiële commissie van Amnesty International bij de Duitse justitie en bij Augustin op bezoek moet gaan. De arts Van Geuns vertelt aan Joop Daalmeijer, waarom.

Van Geuns:

In het algemeen geloof ik dat je kunt zeggen dat ze in die gevangenis om de maatregelen om de veiligheid ten koste van alles te bewaren dusdanig hebben doorgevoerd dat ze volstrekt voorbij zijn gegaan aan primaire menselijke contactbehoeften. Dat heeft dan inderdaad geleid tot een cel die dan niet helemaal geluidsdicht is, maar waar toch wel maar weinig geluiden in doordringen, en dat heeft geleid tot een volstrekt afbreken van juist die contacten waar een jongen in een dergelijke levenssituatie het meest behoefte aan heeft. Ik moet ook zeggen dat ik verschrikkelijk geschokt ben van het feit dat bijvoorbeeld zelfs de arts niet alleen bij hem op bezoek mag, de gevangenisarts, daar moet altijd een tweede bij zijn. Ze hebben geprobeerd om die hongerstaking op een naar mijn idee volstrekt onverantwoorde manier te breken, namelijk door hem eerst na een aantal weken dat hij in een geleidelijk afnemende situatie van weinig voedsel en weinig calorieënverbruik toch nog in een bepaald evenwicht was, dat hebben ze doorbroken door in een soort paniek plotseling twee keer een infuus te geven, hem vervolgens over te brengen naar een lazaret in Linge, hem daar

op te sluiten in een oel waar geen water te krijgen was, door hem vervolgens allerlei lekkere voedingsmiddelen en dranken aan te bieden die hij niet wou, en hem het water, wat essentieel is en wat hij wel wou, hem dat te weigeren. Dat is medische gepsroken een aan alle kanten volstrekt verwerpelijke behandeling geweest.

Daalmeijer:

U hebt gesproken met mensen van het Openbaar Ministerie in Duitsland, met het ministerie van justitie, is men er zich van bewust wat er allemaal plaatsvindt in die gevangenis? Dat dat eigenlijk niet door de beugel kan.

Van Geuns:

Nee. Men heeft zich uitgeput in het gedetailleerd openleggen van de feiten omdat men in een volstrekte zekerheid verkeert dat alles legaal in orde is, en het griezelige is dat het dat ook is. Maar daar moet je doorheen kijken. Ik wil daar ook nog bij zeggen dat ik vind dat de verharding van de autoriteiten, dat daar tegenover staat een evengrote verharding van de verdediging.